

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 107.898 van 17 juni 2002
in de zaak A. 99.408/IX-2670.**

In zake : Guido PEERSMANS,
die woonplaats kiest bij
advocaat E. DE SIMONE,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Sint-Jansplein 49, bus 6

tegen :

De Post.

D E R A A D V A N S T A T E, I X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Guido PEERSMANS op 15 januari 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de postmeester van Antwerpen 1 van 14 november 2000, waarbij hij bij gebreke aan een eigen vrijwillige keuze tussen een tewerkstelling in de namiddag- of in de nachtvacatie vanaf 20 november 2000 wordt overgeplaatst naar de nachtvacatie;

Gelet op het arrest nr. 92.776 van 29 januari 2001 waarbij de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gelet op het arrest nr. 95.813 van 28 mei 2001 waarbij de schorsing wordt bevolen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 10 december 2001 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 19 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VANDEPUTTE, die loco advocaat E. DE SIMONE verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur-jurist L. VANHOOREN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is werkzaam als postman en verzorgt een uitreikingsronde in het postkantoor Antwerpen 1.

In 1988 is hij het slachtoffer van een ongeval waardoor hij een blijvende invaliditeit heeft opgelopen aan beide knieën. Daardoor kan hij zijn ronde alleen nog uitoefenen mits gebruik te maken van een caddie, wat hij reeds geruime tijd doet.

1.2. Op 19 september 2000 wordt hij op zijn verzoek onderzocht door de arbeidsgeneesheer die oordeelt dat het aangewezen is dat hij wordt tewerkgesteld onder de volgende voorwaarden: "definitief uitreiking enkel mits gebruik van een caddie, lasten verhandelen tot max. 15 kg".

1.3. Met goedkeuring van de gewestelijke directie beslist de postmeester van Antwerpen 1 dat verzoeker voortaan zal tewerkgesteld worden in

de namiddag- of de nachtvacatie. Hij motiveert die beslissing door te verwijzen naar het definitief advies van de arbeidsgeneeskundige dienst. In de brief van 14 november 2000 waarbij die beslissing aan verzoeker wordt meegedeeld wordt gemeld dat indien verzoeker zelf geen keuze maakt tussen de namiddag- of de nachtvacatie hij vanaf 20 november 2000 in de nachtvacatie zal fungeren. Er wordt hem ook meegedeeld dat hij nog opmerkingen kan maken.

1.4. Op 15 november reageert verzoeker schriftelijk bij de postontvanger te Antwerpen 1. Hij merkt op dat het advies van de arbeidsgeneesheer reeds jaren “definitief” vermeldt. Hij stelt ook dat hij volgens specialisten geen zittend werk mag doen en dat hij om die reden nooit een andere dienst heeft gevraagd.

1.5. Op 20 november 2000 antwoordt de postmeester dat de beslissing om hem niet verder in de uitreiking te benutten gebaseerd is op het definitief advies van de arbeidsgeneeskundige dienst. Hij benadrukt dat in de voorgaande adviezen van die dienst nergens wordt aangehaald dat verzoeker geen zittend werk mag doen. Hij besluit dat hij bij ontstentenis van een andersluidend advies bij zijn beslissing blijft.

1.6. Op 21 november reageert verzoeker nogmaals. Hij argumenteert dat in het advies van de arbeidsgeneesheer niet vermeld staat dat hij geen uitreiking meer mag doen; dat dat advies niet is veranderd sinds 30 oktober 1997 en zijn werkzaamheden ook niet zodat hij niet begrijpt waarom hij nu plots uit de uitreiking wordt verwijderd. Dat er in het advies van de arbeidsgeneesheer niet vermeld wordt dat hij geen zittend werk mag doen is volgens de arbeidsgeneesheer omdat zij geen advies kan geven over werk dat hij niet doet zodat ze enkel over de uitreiking kan schrijven, zo stelt verzoeker nog. Deze nota wordt zonder verder gevolg geklasseerd in verzoekers dossier.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot vernietiging.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de formele motiveringsplicht vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen; dat hij hierbij uiteenzet dat er geen afdoende en correcte motivering werd gegeven voor de bestreden beslissing om hem over te plaatsen naar de nachtvacatie omdat het advies van de arbeidsgeneesheer niet is dat hij geen uitreikingsdienst meer kan uitvoeren maar dat aan zijn bestaande tewerkstelling bepaalde voorwaarden zijn verbonden,

met name het gebruik van een caddie en een maximale belasting van 15kg; dat die voorwaarden al jaren gelden en dat zij nooit bij de verwerende partij hebben geleid tot de conclusie dat hij niet meer geschikt was als postman-uitreiker; dat het maximumgewicht van 15 kg evenwel niet overeenstemt met een vroeger advies dat stelde dat slechts een maximale belasting van 10 kg was toegelaten en dat de toenmalige postmeester hiermee akkoord zou zijn gegaan;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord hierop antwoordt dat het advies van de arbeidsgeneesheer vroeger niet werd gevolgd omdat enerzijds een gebrek aan personeel niet toeliet verzoeker uit de uitreiking weg te nemen en er anderzijds caddies aanwezig waren; dat de redenen waarom verzoeker niet langer als uitreiker kon worden benuttigd te vinden zijn in het feit dat verzoeker het hanteerbaar karakter van de caddies betwist omdat ze volgens hem zouden moeten kunnen getrokken worden in plaats van geduwd, terwijl die caddies niet aangepast kunnen worden in de door verzoeker gewenste zin en bijgevolg hij niet langer met die caddies de uitreiking kan doen, in het feit dat het gewicht van 15 kg het richtgewicht van een draagtas is, die evenwel ook hoger kan zijn terwijl verzoeker zelf verwijst naar het advies van het ministerie van Volksgezondheid dat 10 kg als maximumbelasting voorhoudt, in het feit dat overlastzakken tot 27 kg kunnen geladen worden en door de uitreiker op zijn ronde moeten worden gebruikt en in het feit dat verzoeker omwille van zijn dagelijkse laattijdige terugkomst van zijn ronde duidelijk zijn werk niet aankan;

2.3. Overwegende dat alle redenen die de verwerende partij in haar memorie van antwoord geeft en die moeten verklaren waarom verzoeker nu niet meer als uitreiker kan worden benuttigd terwijl hij dat vroeger wel kon, niet terug te vinden zijn in de bestreden beslissing zelf; dat die bestreden beslissing zich beperkt tot de verwijzing naar het advies van de arbeidsgeneeskundige dienst en dat dit advies evenmin de redenen bevat waarom verzoeker niet langer als uitreiker kan tewerkgesteld worden; dat verzoeker trouwens terecht opmerkt dat het advies niet aangeeft dat verzoeker geen uitreikingsdienst meer kan uitvoeren maar wel dat hij die dienst nog verder kan doen mits bepaalde voorwaarden zijn gerealiseerd; dat de verwerende partij ook niet betwist dat het laatste advies niet verschillend is van vorige adviezen die toendertijd de verwerende partij niet ertoe hebben gebracht verzoeker uit de uitreikingsdienst te verwijderen; dat nu de verwerende partij geen andere en nieuwe elementen aanreikt dan die welke zij in de schorsingsprocedure heeft laten gelden nu wordt vastgesteld dat de bestreden beslissing behept is met een motiveringsgebrek zodat het middel ernstig is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van de postmeester van Antwerpen 1 van 14 november 2000, aan Guido PEERSMANS waarbij hij bij gebreke aan een eigen vrijwillige keuze tussen een tewerkstelling in de namiddag- of in de nachtvacatie vanaf 20 november 2000 wordt overgeplaatst naar de nachtvacatie.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van De Post.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien juni 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Th. VAN RAEMDONCK.

J. DE BRABANDERE.